

SERIES ALPHABETICA huius
VOLUMINIS.

A
De Actionum cessione. pag. 952.
in successoris universales. 972.
necessaria. 986.
Alienatione. 686.
A. R. P. q. l. G. 123.
Assurance. 668. b.

C
De Cambijs. 674.
Codicillis. 392.
Collatione. 271.
Comodato. 538.
Conductione. 612.
Conditionibus. 344.
Conubijs iure. 69. 75.
Constitutionibus P. P. 45.
Contradijs innominatis. 650.
Cessione actionu. 952. 972.
Civitatjs mutuo. 986. 500.

D
De Decretis. 45.
Delegatione. 910.
Deposito. 550.
Denunciatioe litis. 636.
Divisionibus iuris. 1.
Dominio. 123.

E
De Errore. pag. 778.
Evidentijs. 626.
Excussiois Except. 924.

F
De Fidei. 704.

I
De Institutione Heredu. 309.
Inventario. 412.
Integri restitutioe. 808.
iuris divisionibus. 1.
iure conubijs. 75.
restitutiois. 428.
retentionis. 884.
innominatis q. libijs. 650.

L
De Legitimatione. 83.
Legitima. 237.
Locatione. 612.
Legibus. 17.
Litis denunciatioe. 636.

M
De Matera tutela. 98.
Metus restitutioe. 632.
Monopolis. 592.
Mutuo civitatis. 500.
Novatione. 896.
Optione. 381.

53 986.
Disputationum Juridicarum
NONA
DE
QVIBUSDAM CES-
SIONIBUS NECESSARIIS,

Quam
Quæsitâ Salute Divinâ,
Auctoritate

Magnifici Dnⁱ. Ordinarii, Amplifs.

Dn. Senioris, nec non reliquorum Facult. Jurid. As-
sesorum, in celeberrimâ Academiâ Lipsiensi,

Loco & nomine

Amplissimi, Consultiss. & Excellentissimi

DN. JOHANNIS Böhmens / J. U. DOCTOR.

& Codicis P. P. & prædictæ Facultatis Assessoris nomina-
tissimi, morbo chronicô laborantis;

PRÆSIDENTE

DN. QVIRINO Schachern / PHIL. & J. U. DOCT.

in locum prædicti Dn. JOH. Böhmens P. P. substitutô, & Curiaë
Electoralis Supremæ, quæ est Lipsiæ, ut & Juridicæ Facultatis As-
sesfore, ac Consistorii ibidem Electoral. Advo-
catô ordinariô,

Fautore suô multis nominibus venerandô,

Publicè defendet

CHRISTOPHORUS Franck / MARIÆBERGENSIS.

In Auditoriô fctorum Petrinô

d. xxx. Junii, Anni currentis M. DC. XLII.

Typis GREGORII Ritschens.

Disputationum Juridicarum

NONA

DE

QUIBUSDAM CES.

SIONIBUS NECESSARIIS.

Quæstio Salutaris Divina

Auctoritate

Magnifici Dni Ordinaris Amplissimi

Dni Senioris, nec non rectoris in Facultate Juridica

Academiæ in celeberrima Academia Lipsiensi

Academiæ Lipsiensi

DN. JOHANNIS SEPTIMII J. U. DOCTOR.

& Codicis P. P. & Practici Facultatis Academiæ Lipsiensi

Academiæ Lipsiensi

DN. QUIRINI SEPTIMII P. U. & J. U. DOCT.

in locum practici Dni. Jo. Septimii P. P. Jurisprud. & Curæ

Electoralis Superioris, nec non Lipsiensi in Facultate Juridica

Academiæ Lipsiensi

Academiæ Lipsiensi

CHRISTOPHORUS SEPTIMII MARIENBURGENSIS

In Auditorio Electorali Lipsiensi

4. xx. Julii Anno salutis M. DC. XLII.

JOH. GREGORIUS SEPTIMIUS

D. D. D.
PRÆLOQUIUM.

IN præcedentibus quatuor Disputationibus, de CESSIONIBUS ACTIONUM, exhibuimus Polysemiam, Synonymiam, Definitionem rei, & aliquot species fictarum cessionum: Debemus nunc residuas ipsò jure contingentium cessionum species referre; Sed placet nobis, paulisper sepositis illis, hâc disputatione quintâ, *Quasiâ Salute Divinâ*, secundam accedere divisionem Cessionum, dum in Voluntarias & Necessarias dispescuntur.

THESES.

I.

QUOD Cessiones actionum commodè *in Voluntarias & Necessarias* dividi possint, ex *l. si ea res. 31. in pr. ff. de Act. emt.* & aliis nunc adducendis exemplis apertiùs apparebit. Divisère ita *Zaf. in parat. ff. de Procurat. n. 25. Bronchorst. vel Winand. Everwin. in Repetitione Academicâ celeberrimarum aliquot Pand. & Cod. Legum, ad subtilissimam Cessionis actionum materiam pertinentium, annexâ commentario Job. à Sande de Cessione actionum, th. 4.* Nos, ut accuratiùs loquamur, distingvimus eas *in Spontaneas, Coactas seu violentas, & Invitas seu necessarias.* Actiones enim humanæ in has tres species dividuntur: *In freywillige / abgezwungene / abgedrungene / nothwendige / und ungerne / oder unwillige / non nützliche /* prout aliàs vocabulum *necessarium* sumitur.

l. 1. §. item. 13. ff. de Aq. cotid.

II. Utut autem quilibet rerum suarum moderator & arbiter; æquitas tamen nonnunquam svadet, ut vel unus ad cedendum, vel

A 2

vel alter ad cessionem acceptandum sit obstringendus. Quando enim sine dispendio nostro alteri prodesse possumus, naturalis pudor nos invitos ad partitionem obligatos reddit. *l. in creditore. 38. ff. de Evict. l. 1. §. sed & 4. §. iidem ajunt. 11. l. 2. §. item Varus. 5. ff. de Aq. & aq. plur. arcend.*

III. Indigitamus verò *Voluntariam*, quæ ipsam voluntatem pro principiò & causâ habet, & in intellectu percipitur, ac voluntatis imperiò perficitur; vel, quæ nullò cogente Jure, ex utriusque cum cedentis, tum cessionarii liberrimâ voluntate, proficiscitur, prout cernimus in hereditatum & nominum Vendoribus, *tot. tit. ff. de hered. vel act. vend.* (qui titulus non est correctus per *l. per diversas. C. Mand.* ut punctualiter dicit *Salyc. ibid. col. 4. in 7. quest. referente Paris. cons. 19. vol. 3. n. 54. junct. preced. & seqq.*) Itemquæ in insolutum dantibus nomen volente creditore. Nam si actiones insolutum addicuntur creditori, sententiâ vel ope Judicis, potiùs *Necessaria & invita*, quàm *Voluntaria* cessionis erunt species. *l. fin. C. Quand. fisc. vel priv. deb. sui debitor. conv. poss. l. miles. 6. ibi: cogitur. l. à Divò Pio. 15. §. & in venditione. 2. ff. de R. Judicatâ.*

IV. Regulariter igitur *Voluntaria & spontanea* præsumitur, quia nemo invitus res suas, etiam justò precìò refusò, alteri concedere, vel ultrò res alienas oblatas accipere cogitur. *l. id quod nostrum. 11. ff. de R. J. l. non enim æquum. 9. ff. de Act. rer. a-mot. nec beneficium invito obtrudendum. l. invitus. 69. ff. de R. J. l. in omnibus 55. ff. de O. & A.* Quin tamen ex voluntariâ cessione, legitimè & omnibus numeris perfectâ, vinculum necessitatis resultet, nulli dubium esse debet: omnes siquidem contractus, qui primitùs sunt voluntatis, ex post facto fiunt necessitatis. *l. sicut. 5. C. de O. & A. l. in commodato. 17. §. sicut. 3. ff. Commod. Joh. à Sande tr. d. c. 6.*

V. *Illam* è contrariò vocamus *Necessariam & invitam*, *fac. Rub. C. Ut nemo invit. ager. vel accus. cogatur.* quam quis licitè nolens volens facere, vel suscipere cogitur; Sicut & istam *Coactam ac violentam* nominamus, quando quis illicitè,
vel

vel ad cedendum, vel ad cessionem acceptandam cogitur. Ad *banc* impellimur, vel etiam jucundè & spontè allicimur factò hominis; Ad *illam* verò molestè movemur necessitate juris. Aliò quoque sensu *Necessaria* appellari possunt Cessiones, quando quis urgente necessitate rei familiaris, ut sibi & familiae suae consulatur, cedit, vel cessione jura accipit. *l. scribit. 34. §. item scribit, ibi: si ex necessitate aliquà. ff. de Aur. & arg. legat. §. si rem. 12. Inst. de Legat.* secundum tradita à Magnifico Ordinario Dn. Sigismundò Sinckelthaus Obs. 108. Praeceptore nostrò æternùm devenerandò. Nos hâc vice *de Necessariis quibusdam* agamus, quæ ex necessitate juris, prout loquitur alibi *¶ Ctus in l. 2. ff. de Distr. pign. proveniunt.*

VI. *Necessitas* autem vel est *in Cedente, vel in Cessionario, vel in Utroque*, & modò *absolutè* & simpliciter, modò *κατά τι* & *cum hypothesi* contingit.

VII. Ut quivis exempla ad manus habeat, eaq; faciliùs reperiat, ordine alphabeticò, præcipuè hâc & sequentibus disputationibus recensēbimus & examinābimus.

VIII. Sit itaque (I.) ubi ~~ab utraque parte necessitas adest~~, de CREDITORE, qui pignus jure distraxit, quod postmodum emtori evictum; Quantumvis enim de evictione non teneatur, *l. periculum. 30. ff. de Pign. l. 1. Cod. Cred. evict. pign. præst. non debere, ibi Schard. ad Bar. Negusant. de Pign. 1. membr. 6. part. principalis, n. 40. & seqq. Job. à Sandetr. hic. cap. 6. th. 4. ad Cessionem.* Actionis pignoratitiæ contrariæ, quam habet adversus debitorem. *l. si rem. 9. l. cum debitore. 32. ff. de Pign. act. Wesenb. in parat. ff. ibid. n. 8. tamen tenetur, l. in creditore. 38. ibi: ut præstet. ff. de Evict. & emtor eum hâc contentus esse cogitur.* Tantum enim præstat venditor, quantum habet. *Vinc. de Franch. decis. 427.* Ratio affertur in textu, quam repetitam volumus in singulis speciebus, ubi coactio est à parte cedentis. *arg. l. 2. §. 5. vers: quanquam. ff. de Aq. & aq. plu. arc. Vinc. de Franch. decis. 55. n. 4.*

IX. Similiter (II.) CREDITOR eò ipsò, dum distrahit pignus, omne jus quod habet, id est, actionem principalem adversus debitorem ratione debiti, in emtorem, emtione factâ, transferre cogitur. *l. creditor. 13. ibi: cedere debet, ff. de Distr. pign. Diss. Dionys. Godofr. in not. ad d. l. lit. F.*

X. Cogiture contra (III.) CREDITOR mandare actiones debitori contra emtorem, si quas pacto sibi in venditione pignorum vel hypothecarum licitâ reservavit. E.g. si ita pactus: ut liceat sibi *reddere pecuniam & pignus recuperare.* *Text. est manifest. in l. si creditor. 7. in pr. ff. de Distr. pign.*

XI. Habet & debitor adversus CREDITOREM (IV.) actionem pignoratitiam ad impetrandam cessionem actionis ex vendito, quando non sibi, sed debitori in vendendo pignore pacto prospexerit, paciscendo nimirum, *ut liceret debitori pecuniam solvere, & pignus recipere.* *per l. si cum venderet. 13. ff. de Pign. act.* qui textus mirabilia dicit, secundum Alber. ubi insuper debitori, præter dictam cessionem, solutione præstitâ emtori vigore pacti, cõceditur Rei vindicatio & Actio in factum, adversus emtorem; quod fortassis obtinet, quando non jure, pignus vel hypotheca distracta fuit, vel quia dominium expirat in emtore, quando recipit precium. Videatur pro ulteriori explanatione. *Covarruv. lib. 3. var. resol. cap. 8. n. 3. Carroc. tr. de Oblat. q. 11. n. 50. & seqq.*

XII. *Ad cessionem jurium suorum*, qualium qualium *Vincent. de Franch. decis. 427.* (V.) compelli potest CREDITOR, quando actione hypothecariâ convenit fundi possessorem, qui offert eidem debitum. *l. mulier. 19. ff. Qui pot. in pign.* ibi: *compellendus sit jus nominis cedere.* Sed non contra seipsum. *Decius cons. 104.* Ubi non est absoluta, sed hypothetica necessitas, in quam semetipsum conjecit *Creditor*, eò ipsò dum pulsavit ædes hypothecam possidentis.

XIII. *Verùm* num hoc sit intelligendum duntaxat de justò possessore fundi pignorati, num verò de quibusvis, non æquè expe-

expeditum est. **Sunt Affirmantes**, qui iustis saltem possessoribus concedunt, ut *Paul. de Castr. in l. si res obligatas. 57. ff. de leg. 1. Cyn. & Bl. in d. l. mulier. 19. Qui pot. in pign. Cujac. lib. 11. obs. 35.* quibus novissimè subscripsit *Job. à Sande tr. hic. cap. 6. th. 62. & Senat. Sabaud. teste Anton. Fab. in suo Codice ad tit. Si antiqui: Credit. def. 3.* per rationem, quòd jus implorare non possit, qui contra jus possideat. *l. auxilium. 37. in fin. ff. de Minor. ad quam respondet Ictus in l. Paulus. 12. §. 1. ff. Quib. mod. pign. vel hypoth. solv. hoc modo: non debet quæri de jure possessoris, cum jus petitoris removeatur solutõ pignore. Sunt Negantes*, ut *Gloß. & Br. in d. l. 19. Negusant. de Pign. 3. membr. 5. part. n. 26. & 27. & alii allegati à Trentacinq. lib. 3. var. resol. tit. de Solut. resol. 30. n. 12. quibus & nostrum damus calculum, per l. Paulus. 12. §. 1. ff. Quib. mod. pign. solv. junct. l. in depositi. 12. ff. de R. Jud. Item l. si fidejussor. 29. §. hoc idem. 3. junct. princ. & trad. per Bl. ibidem ff. Mand. fidejussor enim dictõ in pasu non est sine dolõ malõ; & Rationem: quia creditor agens hypothecariã non concludit ad rem præcisè, sed quousque solvatur debitum. *Carroc. de Oblat. q. 11. n. 3. Crav. conf. 298. Schneidewin. §. item Serviana. n. 90. J. de Act. per l. si cum debitor. 66. in pr. ff. de Evict. Et licet textus l. 19. solummodò de justõ possessore loqvatur, prout ita decisum fuit in Sacro Consiliõ Neapol. testibus Matth. de Afflict. decis. 257. & Grammat. decis. 51. contra Bl. conf. 84. & conf. 109. vol. 3. Attamen ratio in d. l. Paulus. 12. §. 1. allata, nimirum non debet de jure possessoris quæri, eò quòd nihil decedat creditori, suum recipienti debitum, sive illud accipiat à debitore, sive ab aliõ frugi aut neqvam, qui vult, non quidem animõ donandi, sed gratificandi studiõ. l. solvendo. 39. ff. de N. G. l. solutionem. 23. ff. de Solut. junct. l. qui pecuniam. 43. ff. de N. G. à nexu pignoris fundum alienum liberare; æqvè ac meritõ in cessionis impetratione ab iniquõ possessore pugnat. Quid enim interest Creditoris debitum accipientis, sine, sive cum ces-**

Lentz. 2. cest. ad.

lio-

sione? Cur denegabimus injusto possessori, medium consequendi id, quod pro alio solvit? Ecquis Creditorum tam stolidus, qui non mallet debitum suscipere, & possessori juribus suis cedere, quam denegando possessori cessionem, sub pretextu iniquæ possessionis, exsolutionem debiti remorari? Qui licentiam offerendi concedit, is simul facultatem petendi Cessionem concessisse videtur. *arg. l. si cum venderet. 13. ff. de Pign. act. & l. 7. ff. de Distr. pign.* Fit enim oblatio debiti nullum alium in finem, quam ut jus creditoris, in cuius locum succedimus, consequamur. **Unde**, etsi nusquam legatur, si duobus unus idemque fundus hypothecatus, & unus alteri videlicet possessori debitum offerat, uti potest *per l. 1. l. prior. 5. l. cum tibi. 10. C. Qui pot. in pign. l. potior. 11. §. fin. ff. eod. l. secundus. 22. C. de Pign. eleganter Gail. lib. 2. obs. 18. n. 11. Matth. de Afflict. decis. 16. & decis. 259. Asin. in prax. execut. §. 7. cap. 55. & Dd. universaliter omnes in d. l. Paulus, etiamsi priori in solutum datus fuisset, vel venditus. l. 1. C. si antiqui: cred. pign. vend. Negusant. tr. de Pign. in 3. membr. 5. part. n. 1. & 2. Asin. d. l. quod alter teneatur præstare actiones, tam principales quam accessorias: non tamen veremur asserere, **quod est VI. exemplum** Cessionis necessariae, alterum ad Cessionem faciendam esse jure obstrictum. *per l. Aristo. 3. ff. Quæ res pign. oblig. poss. junct. l. 38. ff. de Evict. & l. fin. C. de Jure fisci. cum Borgn. Cavalc. decis. Frowitz 3. n. 36. 37. lib. 1. Flamm. Chart. decis. Rot. Gen. 61. Ubi tamen ex Negusant. tr. de Pign. 3. membr. 5. part. n. 6. distinguit, inter Creditorem cum hypothecâ & sine hypothecâ, de illô affirmans, quod invitum concreditorem, cui pro communi debitore solvit, & offert debitum, ad cedendum compellere possit; de hoc verò negans, & minimè concedens, quod reluctantem cogere queat, nisi rem aliquam teneret, idq; *per l. nulla. 5. C. de Solut. ex quâ Donell. ad eam, & l. cum tibi. 10. C. Qui pot. in pign. & Job. à Sande tr. hic. cap. 6. th. 66. 67.* hanc generalem eliciunt regulam: **Pro alio solvens, qui nullâ ratione creditori obligatus est, nec quicquam juris, in re, quâ de agitur, habet, is creditorem invitum ad cedendum****

290

dum juribus suis urgere nequit, sed sufficit, eum paratum esse, obligationis instrumentum reposcendi restituere: provocantes ad *Molin. de Usur. n. 332*. Sed cogitandum relinquimus, an non textus in *d. l. 5.* nimium restringatur, *si eum saltem creditorem alienum* vocitemus, cui planè nihil, neque principaliter, neque accessoriè debemus? Item annon de eò potiùs casu loquatur, ubi quis demum, post solutionem factam, pro cessione jurium instat? *Videtur* id velle (1.) verbum *superest*, quod tractum successivum continet, & idem innuit, ac si dixisset Imperator; postquam semel solvisti, sine comparatione vel cessione juris, non amplius agere potes adversus Creditorem pro cessione jurium, quæ habuit Creditor, adversus debitorem. (2.) Ratio decidendi, quæ in eò sita est, quòd consulens *Celsus* non suggesit, quòd comparaverit nomen, (id est, obtinuerit cessionem.) Si enim tempore oblationis cessionem impetrasset, utiq; actio ex venditò eidem superesset, licèt (nota rationem dubitandi) solutione ab aliò factà nomine debitoris evanescere soleat obligatio. *arg. l. Modestinus. 76. ibi: nulla actio superfuerit, ff. de Solut. l. cum is. 36. ff. de Fidejuss.* maximè cum non negari possit, quòd extraneus solvens, jus agendi habeat adversus creditorem ad solutionem acceptandam, & non tam gratuitò, quàm comparandi nominis gratiâ, solutionem offerre censeatur. *Gail. 2. observ. 18. n. fin.* Qui vult certus esse, an etiam *Creditor* pignora tradere teneatur, is adeat *Francisc. Viv. decis. 475. lib. 3.* ingeniosissimè enim hâc de re disserit item *Thesaur. decis. 207.*

Sed pergamus ad (VII.) exemplum.

XIV. CREDITOR, cui sine interpellatione offert fidejussor debitum, uti potest *l. cum alter. 11. C. de Fidejuss.* compelli potest ad cessionem jurium, quæ habet, tum adversus debitorem, tum adversus confidejussores. *l. fidejussoribus. 17. ff. de Fidejuss.* elegantè *Sichard. ad l. creditori. 2. n. 13. 14. C. de Solut. Hartm. Pist. q. 48. lib. 1.*

B

XV.

XV. *Habet & CREDITOR* (VIII.) facultatem conveniendi in solidum unum ex pluribus fidejussoribus, quādo renunciaverint beneficio divisionis & discussionis; Sed oppositā exceptione *cedendarum*, (ita nominatur à Dd. in Legibus vocatur *exceptio doli*, l. rem hereditariam. 65. ff. de Evict. l. minoris. 25. ff. de Administr. tutor. l. si stipulatus. 15. ff. de Fidejuss. l. si res obligata. 57. de Legat. l. l. alterius. 20. §. 1. ff. de Tutel. & rat. distrah. l. vir uxori. 39. ff. de Donat. inter virum & ux.) ad cedendum juribus, quæ ante exsolutionem debiti adversus confidejussores habet, l. ut fidejussor. 39. ff. de Fidejuss. l. cum alter. 11. C. eod. *nolens adigitur*. l. 2. S. Richard. ibid. n. 7. C. de Fidejuss. *quod in tantum verum*, ut si ex aliqua, quæ ei imputari possit, *causâ*, *haud cedere valeat*, *merito à limine judicii sit repellendus*. Negusant. tr. de Pign. membr. 3. p. 5. n. 36. per l. Stichus. 95. §. si creditor. 2. ff. de Solut. l. si pupillus. 45. ff. de Administr. tut.

XVI. *Exceptiones* autem quinque refert ibidem Negusant. quibus *sextam* superaddit Job. à Sande tr. hinc. cap. 6. th. 35. ex l. 2. C. de Fidejuss. *si nimirum non posset sine suo magnò præjudiciò cedere. Et nos septimam, quando indemnitatem sibi pro parte repromitti curasset.*

XVII. *Recensebimus eas ordine.*

Prima est, quando confidejussor, qui factus creditoris liberatus, alioquin de jure liber & tutus, ut mulier. l. quamvis. 8. §. Marcellus. 9. ff. ad SCt. Vellej. arg. l. si procuratorem. 8. §. si liber. 5. ff. Mandat. *Secunda*, quando liber culpâ debitoris. vid. latè & eleganter Job. Baptist. Asin. in prax. execut. §. 7. cap. 117. *Tertia*, quando consentiente confidejussore solutus. *Quarta*, si confidejussores sunt diversorum temporum, ubi unus se non obligavit contemplatione alterius, quem casum fufius examinat Vinc. Franch. decis. 55. n. 10. *Quinta*, ubi renunciaverint excep-

ptio-

291

ptioni cedendarum, quò in casu sequentes quaestiones occurrere solent.

XVIII. Locum primum occupet *illa*, quæ in nostris Constit. Elect. p. 2. Const. 17. satis dilucidè decisa, quando quaeritur: *Num* specialis & individualis renunciatio requiratur, *num* verò sufficiat generalis? Et deciditur specialè requiri, hac annexâ restrictione, nisi unius vel plurium renunciationi generalis subiciatur. Ibi: *Jedoch mit dieser Restriction, wann einem oder mehr beneficien in specie renunciiret, vnd solcher Renunciatio eine generalis Renunciatio angehängt würde/das alsdann auch dadurch andere mehr Special Wohlthaten begrieffen/und sich der Renunciatio aller beneficien zugleich begeben und verziehen haben soll. Quam & veriorem & communiorem in puncto juris civilis arbitramur, prout videre est apud Matth. Berlich. p. 1. Concl. pract. 22. n. 50. & seq. Ubi tres opiniones refert. Latè etiam Coler. de Process. exec. p. 1. cap. 10. n. 430. & seqq.*

XIX. *Illam* quaestionem (2.) non videmus tactam, quando quis dubitare & informari vellet; *Num* fidejussor, specialiter quidem, vel debitò modò renuncians, exceptioni cedendarum, sed non faciens mentionem juris, cujus Cessionem impetrare nolit, videatur renunciâsse cedendarum Actionum tam adversus debitorem, quam adversus confidejussorem? Quòd enim fidejussor ante solutionem debiti in solidum exigere possit cessionem juris æquè adversus debitorem ac adversus confidejussores, ex l. 2. C. de Fidejuss. relucere arbitramur, nihil morantes, quòd fidejussor etiam sine cessione, actione mandati obstructum habeat debitorem. §. fin. Inst. de Fidejuss. Quia expedit plures habere actiones, cum una alterâ fecundior quandoq; esse possit. Joh. à Sande tr. hic. cap. 6. th. 34. Cum itaque verba generaliter sint interpretanda, & in numerò plurali communiter concipiuntur, ideoquè illi, qui vellet distingvere, non adstipularemur.

XX. *Porrò dubio Marte* (3.) quaeritur & ventilatur: Num fidejussor, qui beneficio cedendarum Actionum renunciavit,

vūt, & ad conventionem sine cessione solidum solvit, nihilomi-
nūs post factam solutionem cessionem urgere possit? *Matth. Ber-
lich. p. 2. pract. concl. 22. n. 60. & seqq.* Affirmantium castra sectatur,
motus hāc ratione; quod renunciatio saltem contemplatione
creditoris, & ad hunc effectum facta videatur, ne executionem
retardare possit. *Verūm* nos à partibus *negantium* stabi-
mus, unicō hōc muniti clypeō, sed certō, sed stabili, sed incon-
cussō, ut dicit *Job. à Sande tr. hīc. cap. 7. th. 2.* quod solutione sine
cessionis impetratione vel promissione omnis evanescat obli-
gatio. *l. qui res. 98. §. qui arcam. 8. ibi: in perpetuum enim
sublata obligatio restitui non potest. ff. de Solut. t. t. Inst.*
Quib. mod. toll. oblig. Job. Petr. Surd. conf. 82. n. 1. & conf. 18. n. 10. Idq;
in tantum verum judicamus, ut etiamsi creditor suā sponte
cedere vellet. Diss. Treutl. vol. 2. disp. 28. th. 6. lit. B. pro quō fac.
*l. si minoris. 25. ff. de Administr. tutor. vel Reus aut confidejus-
sor pateretur se convenire,* attamen ex officiō Judicis re-
movendus veniat. *Gloss. & Dd. in l. ubi pactum. de V. O. Jacob.*
Heinrichmañ consil. 1. n. 82. tom. 1. Pruckman. conf. 8. n. 20. 21. vol. 1.
facit, quod *Translatio* præsupponat essentielle quoddam, *l. ne-
mo plus juris de R. J. & quod sibi imputare debeat fidejussor, cur
Cessione renunciaverit, aut cū sciverit, renunciationem sal-
tem eatenus producere suas vires, quatenus viam aperiat execu-
tioni, non verò includat jus agendi adversus confidejussores,
cur non exceptionem doli ad alterum effectum non opposuerit,
vel ad minimum promissionem de cedendō sibi fieri non curave-
rit. l. sicuti eligendi. 21. l. cū alter. 11. C. & l. ut fidejussor. 39. ff. de Fi-
dejuss.* Et cur quæso melioris conditionis esse debet fidejussor
renunciāns exceptioni doli, sive cedendarum, fidejussore non
renunciante; quō de tamen ipsemet *Berlich. cum aliis ibidem alle-
gatis,* quibus adde *Benintend. decis. Bonon. 81. Caroc. decis. 51. & Jo-
han. Bapt. Cost. tr. de Quot. & rata. q. 130.* fatetur, quod non possit
habere actionem adversus confidejussores, si solvit creditori suo
sine cessione, uti apertissimè constat ex *d. l. ut fidejussor. 39. ff. de Fi-
dejuss.*

292.

dejuß. cujus rationem idem Jctus Modestinus autor d.l. 39. af-
fert in l. Modestinus. 76. ff. de Solut. his verbis : *Cum nulla
actio superfuerit. l. cum alter. ii. ibi : potuisti sanè,
l. mandati. 14. ibi : ita demum, si solutionis tempore* manda-
tæ fuerint actiones. C. de Fidejuß. ad quam sententiam sine ca-
lumniâ, ajente Berlichio, responderi nequit; utut etiam multum
sudaverint, *contrariam, quam communem Raphael. Cum
in d. l. Modestinus & novè Coler. de Process. Exec. p. 1. c. 10. n. 418.
419. Joh. Köppen. decis. 51. n. 5. & ut rectiorem & meliorem,
feqvuntur, Petr. Heig. p. 1. q. 38. n. 13. & ab eò allegati Vincent. de
Franch. decis. 55. n. 12. Costa in tr. de Quot. & rat. quest. 22. n. 8. Nic.
Everh. cons. 1. (qvi tamen nihil in eò, sed in consil. 18. n. 5.) opponen-
tes & defendentes, cum dicant (1.) Jctum in l. cum is. 36. ff. de
Fidejuß. refutare priorem sententiam, docendo fidejusforem,
non nudam solutionem, sed nominis emtionem simul perfecis-
se, cujus virtute fidejusfor post solutionem quoque, quandocun-
que libuerit, cessionem Actionis mediante actione exemto con-
sequi possit. (2.) Solutione quidem extinctam obligationem,
respectu ipsius creditoris, non confidejusforis. Nam quis est, ni-
si talpâ cæcior, qvi non videat Jctum in d. l. 36. non loqui de eò
casu, ubi quis solvit sine cessione, sed ubi vel ante, vel in solutio-
ne præstitæ sint actiones. *Quorsum enim verba : acceptâ
pecuniâ præstat actiones?* In quibus simul etiam removet
dubium opinantibus, non obstante cessione, nihilominus ta-
men fidejusfori adversus confidejusforem actionem dari non
posse, eò quòd creditore suum recipiente omnis expiret obliga-
tio principalis & accessoria, proindeq; cessio nominis inutilis
reddatur. Sed etsi solutio nuda obligationem extingvat; tamen
hîc non facta pura & mera solutio, quando accepta pecunia,
præstitæ sunt actiones, sed potiùs nominis emtio, & precium ma-
gis, ut loquitur Jctus in l. 76. ff. de Solut. mandatarum actionum
solutum esse videtur, adeò ut nec *inutiliter* hòc modò præsten-
tur actiones, l. 5. ff. de Censib. *Quæ distinctio inter Solutio-**

B 3

ncm

rem simplicem & Cessione stipatam ex cortice d. l. 78. junct. 36. & l. 5. de Censib. sumtâ, probè notanda: in multis enim iisq; gravissimis juris dubii articulis magnam nobis accendet lucem. *Nec* cui mirum videatur, quòd in casu, ubi solutio sine cessione facta, donatio præsumenda veniat: Præterquam enim, quòd aliàs fidejussor adversus confidejussorem nullam habeat actionem, atqve ita magis de lucrò captandò, quàm de damnò vitandò laboret, non unicum hoc exemplum est in jure, quod vigilantibus est scriptum, habemus sexcenta. *Simile* invenietis in eò, qui pro debitore solvit, nec sibi de pignorum jure, quod creditor adversus debitorem habet, pactò aliquò prospexit. l. solvitur. 5. §. si convenerit. 2. ibi: *aliud est, si jus obligationis vendiderit creditor & pecuniam acceperit*: tunc enim manent omnes obligationes *integræ*; quia precii locò, non solutionis nomine id accipitur ff. *Quib. mod. pign. solvitur. l. 1. C. de his, qui in prior. Cred. locum.* Insuper quotusquisque est, qui non animadvertat, verissimam & firmissimam esse regulam juris: *Fidejussorem solventem solidum sive ad id teneatur, sive non, non solum sibi, sed & reliquis obligatis, debitori, confidejussoribus & pignorum possessoribus plenam securitatem præstare, adeò ut omnis funditus extinguatur actio.* §. si plures. Inst. de Fidejuss. junct. l. cum principalis. de R. J. l. 1. §. hæc actio. l. 23. l. 63. ff. de Solut. l. filius. 15. §. planè. ff. de in rem vers. l. solvendo. 39. ff. de Negot. gest. l. 3. §. 1. ibi: *Sive unus solvat, omnes liberantur.* ff. de Duob. reis. fac. not. à Joh. P. Surd. decis. 108. n. 15. *Aliter* distinguit *Sichardus* ad l. 2. n. 15. C. de Fidejuss. *Adducit* quidem *Berlich* n. 69. aliquam diversitatis rationem, ut ad priorem quaestionem redeamus; *Sed annon* sponte renuncians, & negligens beneficium, sint æquiparandi, & in eòdem prædicamentò collocandi, ipse dixerit. Si negligens est in culpâ, non expers eâ
re-

293.

renunciāns. *Mallems* tamen erudiri ex quonam capite; num
jūre actionis, vel officiō Judicis adversus Creditorem ad conse-
quendam cessionem agere possit? *Asin. in Prax. exec. §. 7. cap. 117.*
n. 22. Ipsō enim Berlichio confitente *n. 63.* indubitati juris est re-
gula: Quòd nemo sine actione (addimus vel officiō Judicis) expe-
riri possit. *Videmus* namq̄e *Coler. de Process. execut. p. 1. cap. 10.*
n. 424. fidejussori attribuere *actionē ex emto.* Sichardum
verò *ad l. 2. n. 9. C. de Fidejuss. ad officium Judicis* recurrere.
Sed ille præsupponit, omnem solutionem pro aliō factam, esse
veram nominis venditionem, in quò labitur contra manifestis-
simos textus suprā citatos. Ut autem fidejussor, qui timet con-
ventionem in solidum, eò quòd beneficio cessionis impetrandæ
renunciaverit, & fortè pro debitore inope caverit, partem sal-
tem virilem, vel planè nihil solvere cogatur, svaderemus ei, ut
alium substitueret & subornaret, qui jus redimeret, & alios con-
fidejussores specietenus conveniret.

XXI. Sic (IX.) CREDITOR *correum* debendi seu pro-
mittendi conveniens in solidum, *secundum Auth. hoc ita. C. de*
Duobus reis, opinione *Joh. à Sande tr. hic. cap. 6. th. 52.* invitus tene-
tur, ut ipsi convento cōtra reliquos correos actiones præstet. Sed
textu, qui hoc disertè dicat, destituimur. *Recedimus* ergò
ab illius opinione, & statuimus, sufficere correo, quòd correum
post solutionem solidi convenire possit, *l. creditor. 2. C. de Duob.*
reis. Ubi pessimò exemplò *Ant. Fab. lib. 11. conject. 17.* manum corre-
tricem adhibet, & integrum versiculum delet. *Quā actione*
autem id fieri debeat, hęc de re magnum est litigium inter Dd.
Sichardus ad l. 2. n. 9. C. de Fidejuss. opinatur, eam esse *nego-*
tiorum gestorum utilem; alibi *ad d. l. 2. n. 15. C. de Duob. reis.*
pleniùs ita distingvit: *Aut* actum inter correos, ut alter alterius
fidejussor; & tunc dari *mandati actionem*; *aut* hoc non
actum, prout præsumitur, *l. reos. 11. ff. de Duob. reis. P. Heig. p. 1. q. 37.*
n. 5. sed sunt vel socii simul, & competere actionem *pro sociō*;
vel

vel non sunt focii, & tunc *negotiorum gestorum* superesse.
Colerus de Process. execut. p. 1. c. 10. n. 422. ut & *Job. à Sande tr. hinc.*
cap. 6. th. 53. vocant eam *utilem absq; cessione, sive subsidi-*
ariam. Nonnulli ad *condictionem de in rem verso,*
ex l. si me. §. Titium. si cert. pet. confugiunt. Alii correo *reme-*
dium l. 1. C. de Duob. reis. aut ad minimū *officiū Judicis*
ex æquitate attribuunt, de quò latè *Roncheg. in l. eandem. §. sed si*
quis. n. 24. 25. 26. l. reos. 11. n. 45. 46. Itemq; *Anton. Fab. lib. 11. conjeçt.*
cap. 6. 7. 8. 12. 17. Nec desunt, qui discernant, correos *ex cau-*
sâ necessariâ à Correis ex causâ voluntariâ, quorum
opinationem ut iniquam, & Christianò nomine indignam, mi-
ratur. *Anton. Thesaur. decis. 191.* fusè *Alex. Trentacinq. in suis Resol.*
lib. 3. tit. de Solut. resol. 34. n. 34. & seqq. Verùm quòd neque *Ne-*
gotiorū gestorū, neq; *mandati* actioni locus esse possit, ex
Coleri citatò locò responsione datâ, *ad eleg. l. si pecuniam. 43. ff. de*
N. G. & quòd inter fidejussores nullum mandatum, nullumq; ve
negotium interveniat, satis superq; constare arbitramur. Si vera
esset *asfertio Molinæi in Lett. Dolana ad l. Modestinus. 76. ff. de*
Solut. ubi correo quoque jus facit consequendi nominis persecu-
tionem adversus correum post solutionem, non adeò multum,
nostra interesset, tam anxie in genus actionis inquirere. Sed quia
satis feliciter *ab Anton. Fab. lib. 11. conjeçt. 10. 11.* refutatus conticuit;
Eapropter, quid nos sentiamus, paucis explanabimus. *Dicimus*
igitur, correum debendi ex mutuò communionem invicem ta-
cità contraxisse, & ob id *communi dividundo* iudicio alte-
rerum ab alterò consequi posse, quòd pro Reò solverit.

XXII. *Ita (X.) Cessionarium* nomen in solutum accipi-
entem in fraudem Creditorum cedentis, etiam ad classem illo-
rum, quibus necessitas suis juribus cedendi imponitur, referi-
mus. *per l. hæc in factum. 14. ff. Quæ in fraud. cred.* Pauliana enim
actione potest cogi ad restaurandum, ut dicitur *in d. l. 14.* pro re-
cedendum, *Zaf. ad l. 10. §. fin. ff. d. t.*

XXIII.

XXIII. *Exemplum* (XI.) esto in CONDUCTORE vel EM-
TORE superficiei. Si namq; ab extraneò quòpiam, qui nō vendi-
tor vel locator, prohibeatur frui superficiei, potest *urgere* locato-
rem vel venditorem reluctantem actione emti vel conducti *ad*
prestandas actiones; quantumvis Prætores eidem & interdictum
de Superficie reddiderint. Longè enim utile visum est, quia me-
lius est possidere, quàm in personã experiri, interdictũ propone-
re, & quasi in rem actionem polliceri. *l. 1. §. qui superficiem. 1. ff. de Su-
perf. Menoch. de Retiv. poss. rem. 4. n. 41. Vult. §. 3. Inst. de Interdict.*

XXIV. *Notabile exemplũ* est (XII.) in COMMODANTE,
qui in Commodatariũ ad restitutionẽ rei commodatæ, dolò etiã
amissæ, condemnatũ, jura sua transportare *cogitur*, per *l. depositi.*
12. ff. de R. Jud. quæ secundũ *Zaf.* ad eam, admirabilis, & decisio-
nem continet, quæ iniquissima videri potest, & obscuratur per
difficile (dixerimus penè insolubile) contrarium, in *l. is qui dolo.*
69. ff. de R. V. contra quam iterum, velut oppositã fronte insurgit
Actus in l. si donata. 36. in pr. ff. de Donat. inter vir. & ux. Pro intelli-
gentiã autem & *concordiã* dict. LL. *Gloss. in d. l. 69.* tres vel quatuor
recenset & affert conciliationes. Ex quibus *Primam*, quæ fri-
gidè agente *Zaf. d. l. n. 2.* distinguit, inter actiones bonæ fidei & stri-
cti juris, laudat *Cujacius ad d. l. 12. Papinian. in Explic. d. l. 69. Se-
cundam, distinguentem* inter actiones reales & personales,
contra l. si donata. 36. de Don. int. vir. & ux. approbat, *Br. d. l. 12. & ut*
vulgò receptam commendat, novè *Pac. cent. 3. Evav]. q. 48. &*
uberius declarat Ant. Fab. in Ration. d. l. Tertiam, quæ ex dictã
L. 36. discriminat conventos, ab actore causam possidendi haben-
tes, à conventis causam possessionis suæ ab aliò accipientibus,
sequitur & exornat *Dyn. in c. pro possessore. de R. I. in 6. reprehensus*
quidẽ à R. Fulgos. sed defensus à Zaf. in d. l. n. 2. in fin. Quartam,
quæ dicit reum in *d. l. 69.* deliquisse circa possessionem; in *l. 12.* verò
circa possessionem quidem interversam, sed non in contractu, *ex-*
tollit Zaf. cit. loc. Alium nodi hujus dissolvendi *modũ* excogi-
tavit *Duaren. ad d. l. 12.* prætendendo in *d. l. is qui dolo. 69. ff. de R. V.*
agi quidẽ de cautione judiciali, quæ exigitur, cum Judex est pro-
nun-

nunciaturus, & velle *JCt. Paul.* judicem, qui cognoscit, non debere cogere convenientē ad cavendum, sed reum simpliciter condemnare ad æstimationē. In *d.l. 12.* autem *JCtum* Marcellum statuerē, post condemnationem demū in executione vel solutione faciendam cessionem. *Dionys. Godofr.* alter *Accurs. in not. ad d.l. 12.* qui placet *Job. à Sande tr. hīc. cap. 6. th. 25.* motus præcipuè verbo: *succurrendi d.l. 69.* ad strictū & rigorosum jus, & *l. 12.* ad æquitatē refert. Sed omnes (sit verbis venia) nobis videntur divinare, & ad rationē in *l. nec quasi. 70. ff. de R.V.* his verbis expressam: *Ne in potestate cujusq; sit,* per rapinā q. ab invitō dominō rem justō precio comparare, incongruas & speciales afferre conciliationes & explicationes. *Nos,* ut penitiores nostrarum cogitationum recessus in tam intricatā & involutā quæstione aliquantō liberius & diffusius aperiāmus, dicimus: Esse generalem & ad omnia, sive interdicta, sive in rem, sive in personā actiones, ex quibus quid arbitrato restituendum accommodā sententiam, ut is, qui restituere jussus, non paret judici, contendens non posse restituere, siquidem rem habeat, *manu militari* officiō Judicis ad transferendam possessionem teneatur, *l. qui restituere. 68. ff. de R.V.* nisi actor mallet in litem jurare, uti potest propter contumaciam. *l. ejus rei. 46. junct. seq. ff. de R.V.* quō in casu conventus statim dominus efficitur, *d.l. 46.* eō quōd transegisse & decidisse, cum eō actor videatur, *d.l. 46.* & qui litis æstimationem suffert, locō emtoris habeatur, *l. si propter res. 22. in pr. ff. de Act. rer. amot.* in tantum, ut, etiamsi dolō acquisivisset possessionem, adversus tamen denuō vindicantem exceptione, & adversus possessores extraneos, amissā post litis emtionem possessione, Rei vindicatione uti possit, *d.l. 22.* Quia tamen morosē rem non restituit, sed refundit saltem æstimationem, petitor non cogitur cavere possessori de evictione: sibi enim imputare debet, quōd non restituit, inquit *JC. in l. Sex diversō. 35. §. petitor. 2. ff. de R.V.* Quæ omnia fallunt notabiliter in casibus, ubi possessor causam possidendi à petitore habet: *Tunc enim,* si non reddatur res, non in litem juratur, sed æstimatio facienda est justō precio, cavereq; debet actor possidenti de evictione simpli, *juxta l. si donata. 36. ff. de Don. inter vir.*

995.

vir. & ux. Sin verò restituere jus *non possit* restituere, siquidem *dolo* fecit, quò minus possit, in id, quantum actor in litem, sine ulla taxatione in infinitum, juraverit, (nisi mallet verum rei precium juramenti evitandi causam exigere. *l. quod si. 71. ff. de R. V.*) condemnandus est *l. qui restituere. 68. vers. Si verò non. ff. de Rei vind. Et insuper* hoc nomine punitur, quòd non possit ab actore cautionem pro cedendis nominibus exigere. *l. is qui dolo. 69.* vel adversus possessores quasi Publicianam intentare. *l. nec quasi. 70. ff. eod. tit. Qua duo beneficia,* ut & illud, quòd possit etiam rem ab ipso petente post aestimationem acceptam vindicare, aut contrario judicio, *l. in Commodati. 17. §. fin. ff. Commod.* vel conditione sine causa, *l. 2. ff. de Cond. sine caus. repositere,* alioquin iis, *qui culpam duntaxat* possidere desierint, competunt. *l. si culpa. 63. ff. de R. V. Nisi versemur* in iudicio depositi & commodati: In istis enim duobus iudiciis *ex usu practico solet succurri* ad restitutionem condemnato, ut ei dominus cedat suis actionibus, quamquam res dolo absit. *Si verò* sine dolo & culpa restituere nequeat, ad interesse, praevia cessione, ante solutionem ejusdem *d. l. 68. junct. l. 63.* argumento à majori ad minus ducto, tenetur. *Quod si voluntate,* vel dolo ipsius petitoris restitutio fieri nequeat, tunc res quidem jure domini post exsolutam aestimationem ad conventum pertinet, sed non aliter à iudice lis aestimatur, quam si caveat actor, quòd per se non fiat, possessionem rei non traditum iri. *l. hac si. 47. ff. de R. V. l. rem mihi. 21. ff. Commod. His ita observatis,* omnes scopulos tuto praeternavigabimus. *Aliter* & hoc quidem modo interpretatur *Ant. Fab. d. l. 47. in Ration. ad cam,* quòd litis aestimationem sufferens, tunc dominus rei fiat, si rem absentem ex nova voluntate, ad quam interponendam ante solutionem, cautione de non impedienda revocatione, possessionis quasi compellitur, recuperat. *Verum* praesupponit, *L. loqui de verò possessore,* non de eò, qui ex voluntate actoris rem abesse & ab alio possideri praetendit, in quo *fallitur,* eò quòd *d. l. 47.* loquatur in praesenti de cautione pro re praesente, non verò pro facto futuro per verbum FIAT; & quòd litis aestimatio non ab actore fieri dicatur, quò ipsò praesupponitur, rem abesse sine dolo conventi. *d. l. 69. l. si longis. 7. C. de Exec. rei jud.*

XXV. Sicuti autem ex haecenus dictis apparet, commodantem ad cedendum quandoque cogi: *Ita* (XIII.) & e contra quandoque *Commoda-*

tari-

tarium ad cessionem est compellendus. *Nimirum*, quando ab aliquo ad hunc usum, ut alteri pignori daret, rem quamquam commodasset, & vel debitum suo creditori solvisset, vel solvere esset paratus, & repignorare, quod facere recusat creditor. *Tunc enim* commodans potest convenire commodatarium ad cessionem juris, quod habet adversus creditorem suum. *l. si ut certo. 5. §. rem tibi dedi. 12. ff. Commod.* pro recuperando pignore solutione liberato & recepto. *l. petenti. 27. ff. de Pign. act.* vel debito extenuato, ut loquitur *Imp. in l. pen. C. Commod.* quarum haec pulchra & inter Studentes valde usitata, teste *Sich.* ad eam.

XXVI. *Inter Cessiones necessarias* referimus (XIV.) casum elegantem, *l. eleganter. 24. §. si vendiderit. 2. ff. de Pign. act.* ubi disponitur, quod CREDITOR, qui plura vendidit pignus, quam erat debitum, & nondum accepit ab emptore precium, possit cogi a debitore, iudicio pignoratitio ad transcribendum iura adversus emptorem habentia, periculum tamen venditoris, si non mallet expectare debitorem. Quia creditor vendendo pignus, suum negotium gessisse videtur, unde si creditor vellet periculum nominis per delegationem, quae nullam aliam rationem, quam per stipulationem, novationem, & periculi translationem fieri potest, in debitorem conjicere, minime audiendus esset, ut ita infert *Pap. in l. Creditor. 42. ff. eod. tit.* Quia, ut audivimus, ad Creditorem hoc in casu periculum spectare debet. Nec moramur, *Onetz, obs. 36. n. 162*, uti allegatur a *Nicolao de Passer. in Conciliationibus Ll. p. 280. n. 26*, statuentem, hoc non constare in *d. l. 42.* num creditor voluit transferre periculum in debitorem, sed *Pap.* simpliciter & sine facta mentione dispendii negare, audiendum esse, creditorem volentem delegare emptorem. Sufficit enim nobis sensus *L. per verbum delegare* clare erumpens. Quid enim, quaevis, aliud vult, delegare emptorem cupiens, quam ut ipse ab obligatione sit liber, & creditori suo novum debitorem mediante stipulatione obtrudat. *l. 1. §. tot. tit. C. de Deleg. & nov. Magnif. & Amplif. Dn. Ordin. & Consul D. Sigismundus Sincelthaus Obs. 91. per tot.* Ecce verbum delegare emptorem, explicabimus, pro cedere nomen emptoris, contra propriam significationem vocis, cum, ut in *Disput. I. monuimus*, toto coelo distent, delegare & cedere, & eo non attentio irreconciliabilis pugna inter *d. l. 24. §. 2. & l. 42.* emergat, prout videre est apud *Nic. de Passer. in suis Concil. Ll. concil. n. 41. p. 276.* Addat. *Negusant. de Pign. l. memb. 6. part. n. 37. 38. Oldend. class. 3. act. 12. in pract. n. 4. Duaren. act. ff. de Pign. act. c. 5.* Quae pro tempore sufficiant: caetera, DEO DANTE, disputationibus dabimus sequentibus.

F I N I S.

Thomas de Vis. tr. montis pietatis. vol. ii. tractatus.

Faint, illegible text in a Gothic script, likely the beginning of a treatise or chapter.

XXVI. Inter...
Faint text, possibly a section header or the start of a new section.

Main body of faint, illegible text in Gothic script, covering most of the page.

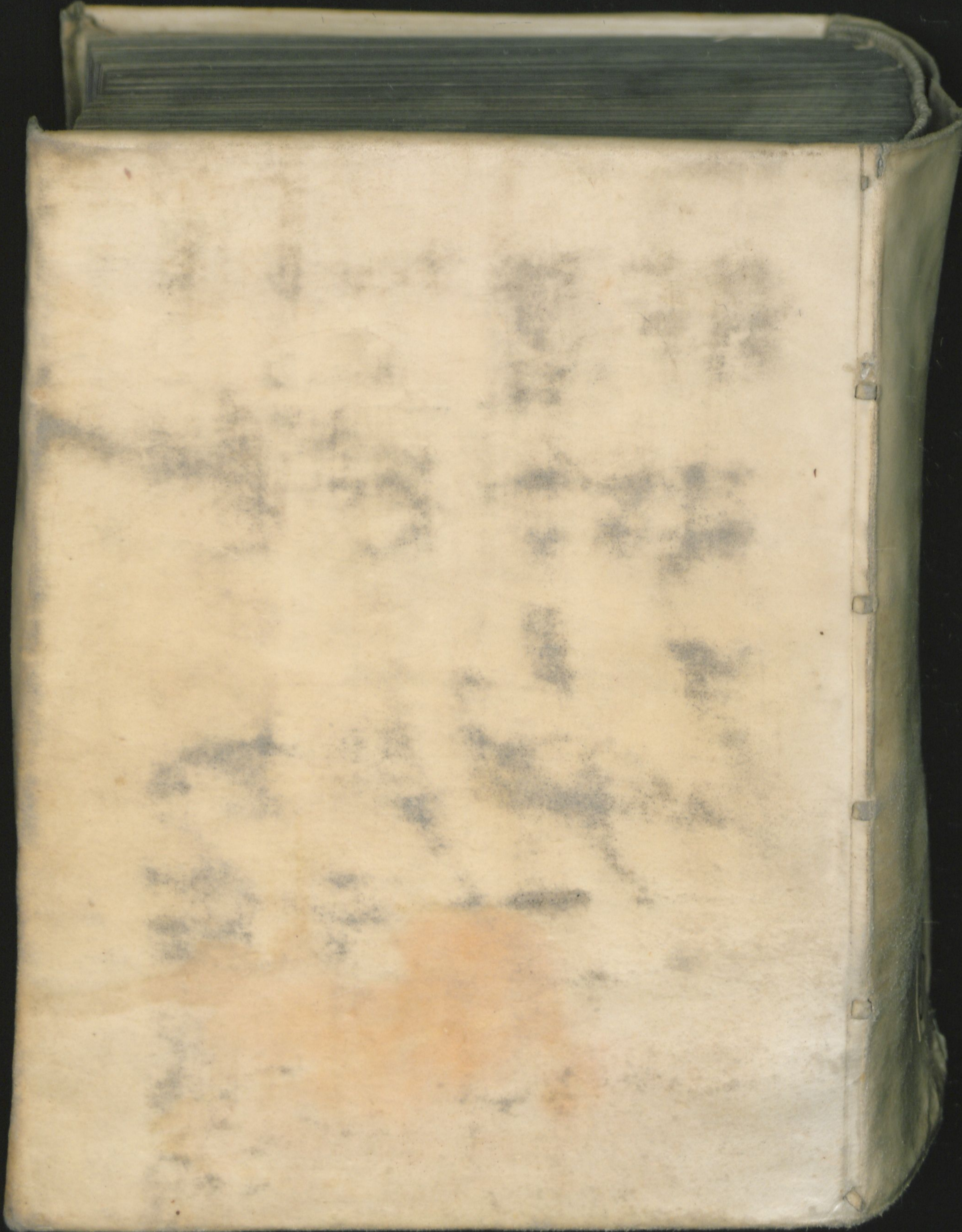
00 A 6343

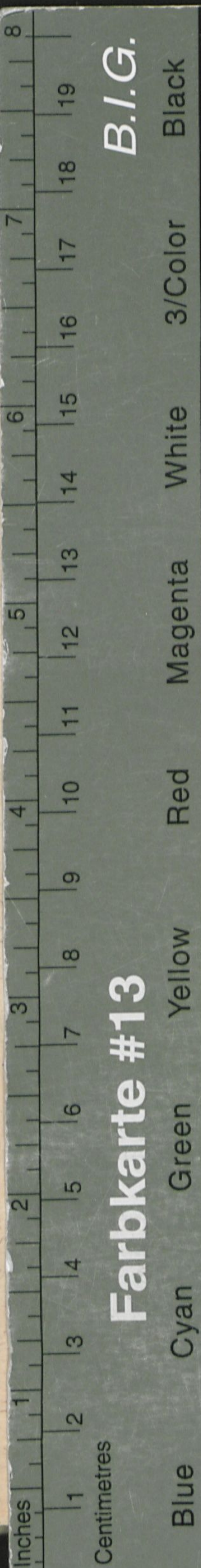
ULB Halle 3
002 928 566

1. Rubre ✓ VD 17

986.

in Juridicarum
 N A
 DAM CES.
 ECESSARIIS,
ate Divinâ,
ate
 dinarii, Amplifs.
 vorum Facult. Jurid. As-
 a Academiâ Lipsiensi,
omine
. & Excellentissimi
obmens / J. U. DOCTOR.
 cultatis Ascesoris nomina-
 nicô laborantis;
 ENTE
 en / PHIL. & J. U. DOCT.
 mens P. P. substitutô, & Curia
 sia, ut & Juridicæ Facultatis As-
 idem Electoral. Advo-
 inariô,
 minibus venerandô,
defendet
 ancf / MARIEBERGENSIS.
 Storum Petrinô
 rentis M. DC. XLII.
 RII Ritschens.